

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Gertrvdis V. 17. Mart.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S GERTRVDIS V. 17. Mart.

GERTRVDEM quoque ob sanguinem, quem nobilissimum inter Gallos habebat, sanctè superbam vidisses. Quare cùm eam juvenis (è principe & ipse familia) sponsam sibi à parente Pipino peteret, ipsumque adè Regem Dagobertum, qui tum fortè epulo hospes aderat, oratorem haberet, contempsit tamen mortalem sponsum GERTRVDIS, & jurejurando palàm firmavit, non nisi immortalì nupturam se, nec aliam dotem præter cælum admissurã. In has deinde leges à morte Pipini Virginem D. Amandus Christo despondit. Mox cæli prodigia castissimam sponsam honorarunt, Nam precantè ignea & è cælo delapsa sphaera visa est coronare, & ejus opè servatam à mortis periculo, quod immanis cetus jam jam minabatur. Sed vel nomen GERTRVDIS pro scuto fuit, merfitque subitò, quod navim jam mergere videbatur, monstrum. Iam diem ultimum, quem, quidem ut nuptialem GERTRVDIS amavit, monachus illi prædixit Vltanus, comitum è cælo D. Patritium, & beatos Angelos spondit. Virtutis odorem etiam à morte tumba, quam longè antè fieri ipsa mandaverat, suavissimum spiravit. Ipsa, ne uivere etiam mortuam dubitares, diversorum oculis se objecit cælesti luce circumfusa. Visa etiam ignes grassantes à monasterio illo velo avertere, quo impuras olim flammæ suffocaverat. Tam facilè etiam iadomitum Vulcanum est vincere illi, qui Venerem vicit. *Ex Surio,*

Qui Christum videre querit, calum, unde Christus est, non terram, de qua aurum est, intueatur. Dives, qui sursum est, non portat sed proculcat divitias

vitias, nec incurvatur divitiis, sed levatur, Divitiarum servus, non dominus est avarus: at misericors tot servos habet, quot nummos. S. Pet. Chryf. serm. 4.

S. EDVARDVS M. 18. Martij.

Svitulerat Edgarus Angliæ Rex binos filios: ex Elfedâ, lectissimâ matronâ, EDVARDVM nostrum? ex Elfridâ improbissimâ muliere, Ethelredum. Illi utpote natu majori regnum Edgarus, & quæ major regno hereditas est, virtutem reliquit. Non hanc, sed illud invidit novercâ improba, & quò purpuram Ethelredo suo pingeret, sanguinem statuit EDVARDI fundere; quin si fieri aliter jam non possêt, cum diademate caput auferre. Commodum impijs consiliis accidit, ut quanto regni suo anno illic venaretur EDVARDVS, ubi pessima fera noverca stabulabatur. Nimirum hæc venatori laqueos ponit, rogat tectis hospes filius succedat. Abnuentem, haustum certè è manibus parentis accipiat, obtestatur. Heu! ut nunquam magis odit noverca, quàm dum amat! Dum bibit, subornatus ad scelus servulus, cultro necem domino fert, vinumque sanguine miscuit; corpus exanime in proximâ casâ occultatum: sed scelus Elfridæ unaque virtutem EDVARDI prodidit etiam in nocte lux insolita, casam omnem illustrans, lucemque ad eò mulierculæ inhabitantis oculis ferens, quam nunquam prius videre. Iterum in paludes abjectum cælum ostendit indice columnâ igneâ. Ergo extractum omnique honore tumulatum Martyris corpus fontem prope dedit, ex quo passim sanitatem ægri bibebant. Noverca etiam veniam oratura illuc contendit, sed neque eques, neque pedes progredi unquam potuit, semper vi, nescio, quâ